

DA LI JE KANCER GLJIVICA?

kako to tvrdi italijanski onkolog, Dr Tullio Simoncini, M.D.

Caroline Markolin, Ph.D.

Uloga gljivica u isceljenju kancera sa aspeka Germanske Nove Medicine

U nastavku slede izvodi iz Dr Simončinijevog video klipa i kratak rezime Dr Hamerovih otkrića o povezanosti kancera i gljivica.

Dr Simoncini: „Ludost čelije je izmišljotina, hipoteza koju nikad niko nije demonstrirao... Stotinama godina naučnici koriste ovu teoriju koju nikada niko nije dokazao. Nikada. Dokazi za ovu hipotezu ne postoje. Postoje dokazi koji govore suprotno- 8.5 miliona mrtvih od kancera... Nakon sto godina istraživanja, kancer je još uvek obavljen velom misterije.”

Dr Hamer je 1979. otkrio (tada je bio glavni internista na onkološkoj klinici u Nemačkoj) da kanceri nisu „maligne” izrasline, već naprotiv, rezultat biološkog programa preživljavanja (SBS) kreiran da pomogne individui tokom konfliktne situacije.

Dr Hamer je takođe otkrio, kako je formulisao u Četvrtom Biološkom Zakonu, da svi kanceri koji se razvijaju tokom stresne faze aktivnosti konflikta (tumor pluća, debelog creva, želuca, jetre, bubrega, prostate, materice, dojke, pleure i peritoneuma) prestaju da rastu istog trenutka kad je konflikt razrešen. Tokom faze isceljenja, sada nepotrebni, **tumori bivaju razgrađeni i uklonjeni prirodno uz pomoć gljivica (!)**, npr. **Candida albicans ili bakterija tuberkuloze**. Ovo je razlog zašto su gljivice i/ili TB bakterije uvek prisutne u nekim kancerima, da budemo precizni, isključivo u kancerima koje kontroliše stari mozak (moždano stablo i mali mozak).

Dr Simoncini: „Kandida uvek može da se pronađe kod pacijenata na onkološkim odeljenjima. Problem je u tome kako se tumači prisustvo kandidate. Pogrešna ideja zvanične onkologije je da prvo nastaje rak, a zatim kandida napada i oslabljuje organizam. Ali, to je samo hipoteza, i to pogrešna. Moje mišljenje je da **prvo kandida napravi tumor, zatim napada organizam i prouzrokuje smrt**. Činjenica je da kandida uvek može da se nađe u tkivu pacijenta obolelog od raka. Svaka druga ideja može biti samo izmišljotina.”

Kao primer istovremenog prisustva gljivica i kanceroznih ćelija, Dr Simoncini nudi video materijal koji prikazuje kolonije gljivica u kancerima debelog creva, pluća, pleure i želuca! Imajte na umu da sve ove kancere kontroliše „stari mozak”, što potvrđuje tačnost nalaza dr Hamera.

Video Dr Simoncini: <https://www.youtube.com/watch?v=D0PC9EQPiNU>

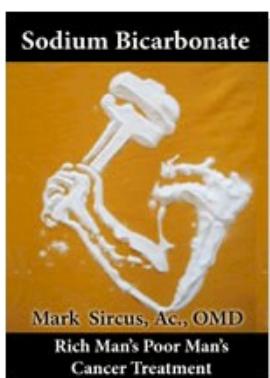
Otkrića dr Hamera se drastično razlikuju od zaključaka dr Simončinija:

Sa gledišta **Dr Simoncinija**, „gljivična infekcija” se vidi kao „bele gromuljice”. Što se histoloških ispitivanja tiče, on objašnjava: „Histologija zaista opisuje kako tkivo pokušava da se zaštiti od invazije gljivica. Tamo gde gljivica jede tkivo, reakcija je hiperprodukcija ćelija koja ima za cilj da blokira invaziju. Ukoliko je kandida u jetri, ćelijsku reakciju sprovode ćelije jetre i ovaj kacer se naziva epitelijalni karcinom. Reakcija ćelija u mozgu se naziva glioblastom, na koži melanom i tako dalje, za sva tkiva i organe. Ne postoji ćelijska anomalija, samo odbrambeni mehanizmi.”

Kao tretman za lečenje raka, **Dr Simoncini** predlaže: „Prvo uništiti kolonije gljivica. Kako one mogu biti uništene? Ne postojećim antigljivičnim lekovima. Siguran sam da će one biti uništene lekovima koji će se proizvoditi u budućnosti. To bi mogao biti sledeći veliki posao za hemijsku industriju. Time bi mogli da započnu novu eru u medicini... Ali u ovom trenutku **najefikasnija antigljivična supstanca je natrijum bikarbonat (soda bikarbona)...**”

GNM: s obzirom na to je aktivnost gljivica uvek pokazatelj da je kancer u procesu prirodne razgradnje, besmislena je primena **natrijum bikarbonata, soli, (sode bikarbone) u trenutku kada je kancer već u fazi isceljenja!** Zbog vitalne funkcije gljivica u razgradnji tumora, ne postoji razlog za pokušaj njihovog „uništenja”. Upravo suprotno, svako prekidanje prirodnog biološkog procesa reparacije dovodi do toga da tumor ostaje na mestu. Ako nekad kasnije bude pronađen, može dovesti do šoka od dijagnoze, što za posledicu može imati stvaranje novih tumora („metastaze”). **Efekti natrijum-bikarbonata nisu posledica njegovog „antifungalnog” dejstva, kako tvrdi Dr Simoncini, već pre diuretičkog efekta koji pomaže eliminaciju tečnosti iz organizma, što smanjuje veličinu tumora.**

Dr Simoncini: „**Hemijskoj industriji treba postaviti hitan zahtev da se bavi istraživanjem** u oblasti gljivica. Siguran sam da će to pacijentima doneti olakšanje, a industriji, u isto vreme, **mnogo više para nego danas.**”

Dr Mark Sircus, OMD, osnivač IMVA (International Medical Veritas Association) i autor knjige *Winning the War on Cancer* [Dobiti rat protiv kancera], izdao je 2008. knjigu o natrijum-bikarbonatu, zasnovanu na teoriji dr Simončinija.

Na svojoj internet stranici, **Dr Sircus otkriva šokantnu komponentu** „lečenja bogataša sirotinjskim lekom”, natrijum-bikarbonatom: „Zajedno sa **natrijum bikarbonatom** primiće i puno tečnosti (infuzijom), i lek koji se zove *mesna* sa ciklofosfamidom da bi se sprečila iritacija mokraćne bešike. Natrijum bikarbonat će vam biti dat – obično u vidu infuzije – **pre i tokom tretmana metotreksatom**, da bi se zaštitili vaši bubrezi.”

Metotreksat je hemoterapeutski lek!

Izvor: www.LearningGNM.com